

af de vedkommende Bestyrere af disse Jærnbanestationer, er en anden Sag, men jeg tror ikke, at denne Ordning lader sig gennemføre. Jeg antager imidlertid, at jeg skal komme tilbage til dette Spørgsmaal ved en Forhandling med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Med Hensyn til Forøgelsen af Postbudenes Antal i Kjøbenhavn foreslaas der fra Udvalgets Flertals Side en Nedsættelse med 11 og af et Mindretal en Nedsættelse med 7. Dette sidste kunde maaske til Nød gaa an, naar man ved Siden deraf senere fik bevilget et Par Kasjetømmere. Jeg indstod en Bemærkning i Gaar under Behandlingen af Jærnbanebudgettet lige over for den ærede Ordfører, idet jeg gjorde opmærksom paa, at denne Nægtelse næppe var heldig, og jeg skal sige, hvorfor jeg gjorde det. Her er nemlig et aldeles konstant Forhold at gaa ud fra, idet Udvalget over for mig har erkendt, tror jeg nok at turde sige, at man ikke tilsigter at indskrænke Postbefordringen i Kjøbenhavn. Man har ikke til Hensigt at komme til en anden Ordning af Postomdelingen end den, vi nu have, og den Ordning, vi nu have, er en Omdeling 6 Gange i de indre Bydistrikter og en Omdeling 5 Gange i de udenbys Distrikter. Begge Steder er der ansat et dobbelt Hold Postbude, hvilket er nødvendigt, idet de skulle tilbage og besørge den ny Fordeling, hvilket giver en halv Snes Timers Arbejde. Det betinges af, at Omdelingen kan være endt i omtrent 5 Timer. Ellers kan det hele System ikke gaa, og derfor er Forholdet saatemmelig givet. Nu siger den ærede Ordfører, at det kommer an paa, hvor mange ny Huse der bygges, og selvfølgelig har dette sin Betydning. Men det kommer ogsaa an paa, hvor disse ny Huse ligger, og paa, hvor spredt Bebyggelsen er. Dersom man ikke vil gaa til en helt anden Ordning — og jeg er ikke stemt for at gaa til at forulempe Befolkningen — saa maatte man sige: Nej, nu have vi for saa Postbude, vi kunne ikke omdele Brevene i alle Distrikter saaledes som hidtil. Men dette vilde kun kunne gøres, hvis det var helt ny Distrikter, der var Tale om med Lutter ny Bygninger. Men saadanne helt ny Distrikter findes jo ikke. Der er imidlertid ogsaa et andet Moment, som i allerhøjeste Grad maa komme med i Betragtning her, og det er Tiltagelsen af Postforjendelsernes Antal. Jeg tror, at jeg har nævnt for Udvalget, i ethvert Tilfælde skal jeg nævne det her, at siden vi have overtaget Hyposten i Kjøbenhavn, ere Hypostbrevene tiltagne med et Antal af 2 Millioner, og Indtægterne voksende med 70,000 Kr. Det er jo Tal, som gøre det forklarligt, at man

undertiden kan komme til at omlægge Distrikterne. Altsaa skal jeg fremdeles være villig til at forhandle om Spørgsmaalet, men jeg tror, at Forslaget maa siges at være uheldigt. Til Nød vil man kunne blive staaende ved Underændringsforslaget, men jeg maa da forbeholde mig en Del Kasjetømmere. Der er jo her et nyt Forhold, som kommer op. Der findes et vist Antal Brevtasser fordelt rundt om i Kjøbenhavn, og nu er man i Reglen tilbøjelig til at tro, at det, som det ene kommer an paa, er at staffe en bekvem Udgang for Befolkningen til disse Brevtasser. Men der er et andet Forhold her at tage i Betragtning, og det er, at paa visse Steder fyldes Brevtasserne saaledes, at naar den vedkommende Tømmer kommer, finder han dem i den Grad fyldte, at det ikke er muligt at anbringe flere Breve i dem, for at saa Brevene med Høje Folk maattet lægge dem oven paa. Det er ikke saa ganske sjældent, at noget saadant sker, saa at der altsaa her foregaar en Udvikling, som maa imødefrommes. Der maa flere Kasser til og flere Tømmere. Dette er jo, som bekendt, en Institution, der er stiftet fra de egentlige Postbudes, og det maa være saa. Jeg gaar ud fra, at den ærede Ordførers Udtalelser saa vel som min Konference med Udvalget lader mig slutte, at det ikke er Meningen, at man vil genere paa den Maade, at der skal bortfalde noget af Omdelingen i Kjøbenhavn, men naar dette ikke er Meningen, maa man bevilge i det mindste, hvad Mindretallet har tiltraadt, eller ogsaa maa man finde sig i, at hjælpe sig foreløbig saa godt, som man kan. Det er jo ogsaa en Udvej. Jeg indrømmer, at Tallet kan synes at være noget stort, og jeg finder en Grund hertil, som jeg skal nævne. Man opfører nemlig det fulde Antal paa Finansloven, selv om man først kommer til at ansætte de paagældende i Oktober eller December eller til Nystaar det næste Aar. Man kunde altsaa nok nøjes med en mindre Bevilling straks, og saaledes vilde man altsaa kunne spare noget, men Sagen er, at man maa nævne det hele Tal af dem, man vil

Rettelse.

Sp. 1770, Lin. 5—2 f. n.: „Naar der ikke stiftes ... hænder ofte“ læs: „; lægges en Minut til, til at stifte, bliver det ganske vist 8, men ikke 12. For øvrigt hænder det nok ret ofte allerede nu, at de Nord fra komme lykkelig og vel med.“